

Pragi, ki mi je tako draga, in da morem zasledovati vaš novi razvoj. Čehoslovakom je dana velika naloga. Treba pa se je varovati prenatrženih akcij in nepotrebnih zaletov, treba se je varovati besedi, ki vznemirjajo in ne zidajo. Čehi so predstraža v novi organizaciji Evrope. Francija in Češkoslovaška si moreta tu podati roke. Med obema državama je soglasje v delu in volji in bilo bi dobro, da bi te vezi vedno podpiralo prijateljstvo in delo. Za nas, ki dokončujemo svojo življenjsko pot, je veselje konštatirati, da naše življenje ni bilo zaman. A naše poslanstvo še ni dokončano. Imamo pred seboj še težke naloge in se jih moramo lotiti s krepko voljo. V začetku vojne se je, kakor v začetku husitskih bojev, mislilo, da bo hitro vse poravnano, ko preide bojni vihar. To ni bilo mogoče in ne bilo bi si tega niti želeli. Le z dolgotrajnim organizacijskim delom se narodi zopet pomirijo in Češkoslovaška bo gotovo med prvimi, ki bo z zadovoljstvom dosegla svoj cilj.»

V teh besedah je podal Denis nekak obračun preteklosti in načrt novega dela. Čutil je, da imamo še težke naloge. Toda teh nalog njemu ni bilo več usojeno dovršiti — on je odšel in mogel je ob slovesu s ponosom pogledati na svoje delo. Nadaljevanje tega dela pa je prešlo na nas vse. V njegovem življenju leži zakopana za nas velika oporoka. Njegove misli in nazori so dragocena dediščina za Čehoslovake in Jugoslovane. Dokazal je s svojim delom dovolj ljubezni do nas, da moremo z zaupanjem sprejeti njegove nauke. Podal jih je mož, ki je dobro poznal preteklost in ki je jasno gledal v bodočnost.

JANKO GLASER:

NEDELJSKI IZLETNIKI.

V mestni gostilni.

Zopet so svojim vsakdanjim kotom gosti —
 a še v očeh se bleski jim rosa iz velike rože — prostosti;
 še dekleta s seboj v svojih krilih, vonjivo-tenkih, svilenih,
 vonj so prinesla od gozdnih trat in šum izpod vej zelenih:
 tam napojila se jim z lepoto duša je kakor z dežjem žolna —
 o, tam uživa vse drugače se ljubezen, zdrava in polna!

Merilo 2.

